

Abstrakt

Práce se zabývá konceptem práva na město, který se snaží vztáhnout na téma územního plánování v Praze. Představuje pohled na svět globálního neoliberalismu vycházející z kritické sociální geografie, který představil francouzský filosof Henri Lefebvre, a dále rozvinul David Harvey a další autoři. Optikou tohoto přístupu se pokouší uchopit komplexní problematiku územního plánování na příkladu Prahy, kde se formou kvalitativního dotazování zástupců občanských spolků snaží ukázat relevanci konceptu pro účast veřejnosti v rozhodování o stavebním rozvoji města. Práce jednak představuje základní kritický rámec teorií přistupujících ke stavu společnosti ve fázi pozdního neoliberalismu, a dále základní schéma přístupů k městu v sociální teorii včetně kontextu post-socialismu, od kterých se odpichuje k analýze prostoru města s přesvědčením, že jsou to právě jeho obyvatelé, kteří by měli mít právo rozhodovat o jeho podobě na úkor kapitálu. Důraz klade také na vymezení role sociálních hnutí i důležitost vztahu k místu, který se stává jedním z klíčových determinantů pro zapojování obyvatel do procesů kolem územního rozvoje. Teoretické vymezení výchozích konceptů a představení situace pražského územního plánování aplikuje v kvalitativní analýze, jež míří zejména za vysvětlením hlavních problémů občanů při snahách spoluutvářet své okolí, a to s ohledem na institucionální a regulativní rámec tématu.